

Skaidrė Urbonienė
Religinė liaudies skulptūra Lietuvoje XIX a. – XX a. I pusėje. V., 2015
Dailininkė Edita Namajūnienė

Monografija, kurioje aptariama XIX a. – XX a. I pusės religinė liaudies skulptūra jos auten-

tiškame kontekste. Nagrinėjama liaudies skulptūros ikonografija, samprata ir paskirtis tradicinėje kultūroje. Atskleidžiama liaudiškojo pamaldumo ir Bažnyčios įtaka šiai liaudies dailės sričiai. Išryškunami veiksniai ir priežastys, lėmę tam tikrų ikonografinių tipų populiarumą sodybų, bendruose kaimų, pakelių, šventorių, kapinių, stebuklingų vietų paminkluose. Monografija gausiai iliustruota archyvinėmis ir šiuolaikinėmis nuotraukomis.

Vilniaus dailės akademijos metinės veiklos ataskaita. 2015. V., 2015
Sudarytoja Laima Spelskienė

Tradicinė ir kartu vėl kiek kitokia (visa spalvota) Akademijos 222-ųjų gyvavimo metų veiklos ataskaita.

NAUJA MENOTYROS DAKTARĖ

Ieva Burbaitė

Gimė 1985 m., gyvena ir dirba Vilniuje. 2008 m. baigė dailėtyros bakalauro studijas Vilniaus dailės akademijoje, 2010 m. ten pat įgijo menotyros magistro kvalifikacinį laipsnį. 2011–2016 m. Vilniaus dailės akademijoje rengė menotyros krypties disertaciją. 2008–2013 m. dirbo menine redaktore Mokslo ir enciklopedijų leidybos centre, nuo 2013 m. – VšĮ „Lietuvos dailės fondas“ menotyryninkė. Mokslinėse konferencijose dalyvauja nuo 2010 m., 2015 m. kuravo parodą „Vilnietė. Sofija Urbonavičiūtė-Subačiuvienė (1915–1980)“ (Vilniaus grafikos meno centro galerija „Kairė-dešinė“). 2016 m. Vilniaus dailės akademijoje apgynė humanitarinių mokslų menotyros krypties daktaro disertaciją „Lietuvos moterų dailininkių draugijos (1938–1940) veikla ir jos kontekstai“.

(atketa iš 4 psl.) atvažiuos žvejoti prie šios upės kitais metais. Mes susiradome vietą stovyklai jau gerokai pavaziavę, dešiniajame krante, kur upės charakteris jau šiek tiek pasikeitęs, žuvų mažiau, bet jos – didesnės. Aš buvau pasiėmęs į kelionę ir pripučiamą vienvietį laivelį, tad kaip žvalgas operatyviai patikrinau nemenką šios inoringos upės ruožą. Taip pat, plaukdamas valtimi, gaudžiau spinningu ant mažų sukriukių. Ant jų, mano džiaugsmui, gerai kibo ne tik alkanai kiršliukai, bet ir alkanai ešeriukai, ieškantys maisto pakrantės nendrynuose. Gerokai žemiau mūsų stovyklavietės priplaukiau nepaprastai įspūdingą užtvanką, pastatytą iš didelių akmenų ir vertikaliai „susmeigtą“ į grūną rąstų – kaip upėje, tekancioje per atogrąžų miškus...

ATLANTAS

1989 m. JAV svečiuose pas Vytautą Igną miške prie ežero. Žvejojome Atlante prie Long Ailendo salos...

BAISINGAI PAVOJINGI IR JUOKINGI ATSTITIKIMAI

TRANSPORTO ĮVYKIAI:

Vienos kelionės į gamtą metu, žiemą, K. Šešelis pametė ratą, nes tas nebuvo iki galo užveržtas. Mūsų laimė, kad tuomet, dar nesant tokios gausybės automobilių, kelias buvo tuščias, nes pametusi ratą, užsispyrusi mašina užsimanė važiuoti pagal Anglijoje galiojančias eismo taisykles...

PROFESONALUMAS

Aš ir K. Šešelis taip skubėjome patekti ant užšalusio ežero, kad mašina ties posukiu išlėkė ant šlaito, bet Profesorius šaltu veidu ir neskubėdamas vėl sugrįžo į kelią, ir lyg niekur nieko, be komentarų, važiavo nemažindamas greičio toliau...

ŠOKIS ANT LEDO

Žiemos metu grįžtant į Vilnių, M. Urbelio mašina staiga pasidarė nevaldoma, ją užnešė skersai kelio į priešingą juostą, kurioje šviesdomos žibintais, artėjo iš miesto atvažiuojančios mašinos. Aš sėdėjau kaip tik toje pusėje ir labai gerai mačiau mūsų laukiančią „šviesią“ ateitį. Viskas vyko greičiau, kad galėtum išsigąsti ir kaip nors reguoti, buvome stipriai apšviesti atvažiuojančių mašinų žibintų, visur gražiai blizgėjo ledas, atrodė kaip inscenuotoje filmavimo aikštelėje. Tačiau, staiga, mūsų mašina, kaip pabaidyta, šoko į priekyje esantį

Žvejojboje prie Long Ailendo salos

griovį, atsitrenkė į šlaitą, vikriai pasisuko ir lyg niekur nieko, dulkindama sniegą nudundėjo griovių miesto link...

ĮVAIRENYBĖS:

Eilinį kartą grįždami iš žvejybos sumanėme Dieveniškų valgykloje ko nors atsigeriti. Mes su Juozu Vaškevičium nuėjom pirmieji, o Profesorius kažko dar ieškojo mašinoje. Kur nors atvažiuos, o ypač provincijoje, reikia atrodyti ir elgtis pagal vietinius papročius. Todėl mes su Juozu, apsiavę ilgais guminiiais batais, užsimaukšlinę kepurės užėmėme prie bufeto cilę ir laukiame ateinant K. Šešelio. Ten nuo seno galioja tokia tvarka, kad įeidamas pro duris jų niekuomet niekuomet neuždarai, už stalo sėdi su kepure ir pan. Mes su Juozu taip pat, aišku, nenusizengėm vietos papročiams, o Profesorius su normaliais batais ir į vidų įėjęs be kepurės, valgyklos darbuotojai pasirodė kaip tik tinkamas subjektas, kurį galima ir reikia pamokyti. „Zakroj dveri“ įsakmiu tonu, valydamas stalus, pareiškė ji tik ką įėjusiam K. Šešeliui, o jam deramai nesuregavus, jau užbliovė „Zakroj dveri, pjanica“. Profesorius apsidairė, ir supratęs, kad „pjanica“ tai jis pats, sugrįžo ir paklusniai uždarė duris.

JAPONIŠKA AVALYNĖ

Anais laikais daugiausia naudodavom Čekijoje pagamintus ilgus žvejybinius batus. Tačiau po kelerių metų atsiradavo skylių, guma suskilindavo ir, kiek bekljuotum, batai vistiek praleisdavo vandenį... Tą sykį atvažiuavę prie Merkio su K. Šešeliu pažvejoti, garsiai džiaugėmės, kad į namus sugrįšime sausi, nes pavyko išgyti net japoniškus naujus batus. Sutarę, kada važiuosime namo, išsiskyrėme beveik visai dienai. Aš nuėjau prieš srovę, o Šešelis – pasroviui ir arčiau mašinos. Batus prisėmiau tik pradėjęs žvejoti pirmoje sraunumoje ir, nors nusivęs išsigrėžiau, visa diena jau buvo sugadinta. Ne kartą pagalvojau, kaip gera Šešeliui sausam žvejoti – vienas malonumas.

Vakarop, eidamas prie mašinos, jau iš tolo pastebėjau Profesorių keistai tripinėjančią ir kažkodėl išsirengusį iki apatinių rūbėlių. Priėjus arčiau supratau, kad jis varto pievoje išklotą džiiovinimui visą savo garderobą. Man „pasigyre“, kad panašiai kaip ir aš, įsibrėdęs paslydo ir išsitiesė vandenyje kaip ilgas.

Turėjo būti įspūdingas ir pamokantis reginys, todėl apgailėstavau, kad negalėjau tiesiogiai jo stebėti. Pasidžiaugėme viens kito nelaimė, o nuotaika kaip mat abiem pasitaisė.

VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJA

INFORMACINIS BIULETENIS Nr.4/5 (257/258) 2016 BALANDIS

Balandžio 15 d. Rektorių profesorius Audrius Klimas šventė savo 60-meį. Jubiliejaus proga Rektorių sveikino Akademijos Rektoratas, Tarybos, Senato vadovai, Kultūros ministerijos atstovė, LMTA Rektorius, kiti kolegos.

V. Jankausko nuotraukos

SENATE

Balandžio 20 d. posėdyje pirmiausia apsvaistyta Senato 2015 m. veiklos ataskaita. Ją pristatė Senato pirmininkė prof. dr. Ieva Kuiziničienė. Su ataskaita visi galėjo išsamiai susipažinti iš anksto išsiųstoje Senato posėdžio medžiagoje. Tarp kitų apžvelgtų klausimų kaip teigiamybę pažymėjo stiprėjantį bendradarbiavimą tarp katedrų, o kaip neigiamybę – besitęsiančią vidinės VDA komunikacijos problemą. Išsakė nuomonę, kad Komunikacijos skyriui skiriamai pinigai yra materialinių ir intelektualinių VDA resursų švaistymas.

Prof. Audrius Klimas, aptardamas Senato ataskaitą, pažymėjo, kad Senatas siūlo ir tvirtina Akademijos dokumentus, tačiau to neužtenka, Senatas kaip nepriklausoma institucija galėtų turėti daugiau iniciatyvos formuojant strategines Akademijos nuostatas. Senatas nutarė pritariti ir teikti VDA Tarybai tvirtinti VDA Senato 2015 m. veiklos ataskaitą.

Po to Tarybos pirmininkė prof. Virginija Adomaitienė išsamiai pristatė VDA Tarybos 2015 m. veiklą (VDA Tarybos pageidavimu Tarybos pirmininkės pasisakymas pateikiamas netrumpintas). Buvo išvardinti VDA Tarybos spręsti klausimai:

- tvirtinti Vilniaus Dailės Akademijos 2014 metų veiklos ataskaitą;
- VDA biudžeto formavimo klausimas, aktualizuotas Tarybos nariams lankantys padalinuose: rektorius pavaduotojui ūkio reikalams V. Kireiliui rekomenduota įtraukti fakultetus į biudžeto formavimą, paaiškinant meno ir mokslo lėšų skirstymo principus;
- aptarta stojamųjų egzaminų į VDA tvarka – priėmimo į VDA studijų programas analizė ir siūlymai, kaip geriau organizuoti stojamųjų egzaminų procesą VDA viduje (Rektorius prof. Audrius Klimas, Stojamųjų egzaminų komisijos pirmininkas doc. Alydas Mandeika, Studijų tarnybos direktorė Marija Šimanėlienė): kreiptasi į LR Seimą ir LR ŠMM dėl priėmimo tvarkos ir menų srities studijų programų keitimo (prorektorius strateginei plėtrai dr. S. Vengris);
- analizuotos struktūrinių pokyčių galimybės Kauno fakulteto Vizualaus meno katedroje: pritarta Kauno fakulteto Tarybos siūlymams struktūriniam

pokyčiams, įkuriant atskiras Tapybos ir Skulptūros katedras; pavesta Rektoriui priimti sprendimą dėl platesnės restruktūrizacijos Kauno fakultete;

- aptartos visų VDA fakultetų Architektūros programų problemos (Architektūros programų vadovai): įpareigoti Komunikacijos skyrių aptarti bendradarbiavimą su Architektūros programų vadovais ir didesnes viešinimo ir reklamos galimybes;
- aptartos jungtinių programų su kitais universitetais galimybės (Kauno fakulteto dekanas prof. J. Audėjaitis): pritarta jungtinių programų su kitais universitetais kūrimui, skatinant VDA bendradarbiavimą nekonkurencingose studijų kryptyse;
- svarstytas Tarptautinių ryšių skyriaus vedėjos I. Skauronės raštas dėl vienkartinio stojamojo mokesčio užsienio studentams: patvirtintas vienkartinio stojamojo negrąžinamo 100 Eur mokesčio dydis užsienio studentams už dokumentų tvarkymą;
- pritarta Rektoriaus pavaduotojos personalo ir bendriesiems reikalams R. Pilkauskienės raštui dėl koeficiento panaikinimo: nutarta nuo 2016.01.01 netaikyti 0,965 koeficiento; aptarti VDA mokslinės ir meninės veiklos rezultatai, gautos lėšos į biudžetą ir palyginta vieno žmogaus už mokslinę produkciją lėšų indėlio svarba; Išvažiuojamųjų posėdžių į VDA fakultetus metu aptarti aktualūs klausimai: Nidos meno kolonijos veiklos formalizavimas; informacijos apie VDA sklaidos trūkumas; stojamųjų egzaminų tvarka; magistro studijos; studentų skaičius; meninės ir mokslinės veiklos rezultatų vertinimas; nepakankama informacijos sklaida VDA viduje; projektų trūkumas.

Pasisakė prof. Petras Mazūras, prof. dr. Ieva Kuiziničienė, kurie padėjo už išsamią, sklandžiai pateiktą ataskaitą. VDA Tarybos 2015 m. veiklos ataskaita patvirtinta

Trečiuoju klausimu Rektorius prof. Audrius Klimas išsamiai pristatė Vilniaus dailės akademijos 2015 metų veiklos ataskaitą, atskleidždamas Akademijos 2015 metų pasiekimus ir problemas, apžvelgdamas rezultatus visų Akademijos fakultetų ir studijų pakopų studijų, strateginio (nukelta į 3 psl.)

IŠ ARCINTEX KONFERENCIJOS SUGRĮŽUS

Balandžio 11–15 dienomis Meno ir technologijų universitetų, dizaino ir industrinės gamybos kompanijų tinklas *ArInTex* sukviė tinklo narius į VIII tarptautinę konferenciją ir eksperimentines interaktyvias tekstilės ir tvarios šiuolaikinės mados dirbtuves į Švedijos tekstilės mokykloje, Boro universitete (*The Swedish School of Textiles, University of Borås*).

Renginio tikslas – sukviesti *ArInTex* tinklo aukštųjų mokyklų tyrėjus ir įmonių atstovus aptarti išmaniosios tekstilės, tvarios mados, šiuolaikinės architektūros ir interaktyvaus dizaino bendradarbiavimą, tyrimus ir perspektyvas. Taip pat susitikimas siekė įkvėpti ir plėtoti akademinį tyrimų ir industrinės gamybos sinerģiją.

Renginio metu vykusiose trijų dienų kūrybinėse dirbtuvėse ir dviejų dienų konferencijoje-diskusijoje verslo ir gamybos kompanijų atstovai ir aukštųjų meno, dizaino ir technologijų mokyklų tyrėjai aptarė naujų produktų atsiradimo ir diegimo strategijas praplečiant išmaniosios tekstilės ribas ir tekstilės bei kitų meno ir mokslo sričių ryšius.

Atliepiant susitikimo tikslui, eksperimentinės dirbtuvės buvo orientuotos į tekstilės, kūno ir erdvės santykių permąstymą, atveriant atsinaujinančių tarpdisciplininių tyrimų perspektyvas, tuo pačiu primenant fundamentinį klausimą – kaip įvairių formų išmanioji tekstilė gali įtakoti naujas tvaraus ir atsakingo gyvenimo perspektyvas.

Renginiai vyko naujame prieš kelis metus atidarytame Švedijos tekstilės mokyklos pastate, buvusiam tekstilės fabrike (*The Swedish School of Textiles, Textile Fashion Center Skaraborgsvägen, Borås*).

Renginyje prasidėjo *ArInTex ETN (European training network)* doktorantų seminaru, kuriame dalyvavo ir VDA Dizaino krypties doktorantės Sara Lumberg ir Justė Pečiulytė. Seminare dalyvavo 15 *ArInTex ETN* doktorantų iš Berlyno meno universiteto, Karališkojo meno koldžo Londone, Heriot-Watt universiteto Edinburge, Eindhoveno technikos universiteto, Boro universiteto ir VDA.

Tą pačią dieną prasidėjo paskaitų ir eksperimentinių dirbtuvių ciklas. Pirmoji paskaita – „Tekstilės tvaramas“. Ją skaitė lektorė dr. Karen Marie Hasling (*Designskolen, Kolding, Danija*).

Vėliau prasidėjo kūrybinės-eksperimentinės dirbtuvės:

1. „Tekstilės interaktyvumas“, vadovės dr. Delia Dumitrescu, vyr. lektorė Hanna Landin, Švedijos tekstilės mokykla.
2. „Tekstilės mada“, vadovai prof. Clemens Thornquist, Švedijos tekstilės mokykla ir asistentas prof. Oscar Tomico, Eindhoveno technologijos universitetas.

Eksperimentinės dirbtuvės ir diskusijos vyko balandžio 12–13 dienomis. Dirbtuvėse dalyvavo VDA Tekstilės katedros dizaino krypties doktorantės Sara Lumberg, Justė Pečiulytė, prof. Jolanta Vazalinskienė, prof. Žydrė Ridulytė, prof. Eglė Ganda Bogdaniėnė, magistrantė Dovilė Karvelytė. Dirbtuvių pabaigoje eksperimentinės idėjos buvo viešai pristatytos, vyko diskusijos, rezultatų aptarimas, vertinimas (įsiverstinimas).

Balandžio 14–15 dienomis renginį tęsė tarptautinė konferencija: Joje skaityti šie pranešimai:

1. Ludvig Svensson AB, Kinna, Švedija;
2. Philips Electronics Nederland B.V., Eindhoven, Nyderlandai;
3. Prof. Eglė Ganda Bogdaniėnė, VDA ir UAB „Audėjas“ bendradarbiavimas ir

nuketa į 5 psl.

Demonstruojamas PVA audinys

VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJOS KRONIKA

Balandis

Galerijoje „Aidas“ veikia Monumentaliosios tapybos ir scenografijos katedros dėstytojos, doc. Deimos Katinaitės paroda „Preliudai Čiurlioniui“

Parodos „Meistras ir jo mokinys“ fragmentai

Interjero pokyčiai Rektorate

roma Augustos Sofijos Rudzikaitės autorinės juvelyrikos paroda
25 d. Galerijoje „Akademija“ atidaroma jubiliejinė prof. Valentino Antanavičiaus tapybos ir asambliažų paroda

26 d. VDA garbės mecenatui Adomui Raudžiui-Samogitui – 80

26 d. Vilniaus geležinkelio stotyje atidaroma tarptautinė šiuolaikinio ekologinio plakato paroda „Nėra kur bėgti“

26 d. „Titanike“ atidaroma VDA meno doktorantų kūrybos paroda „Atviro studijos“

Atidaroma prof. Valentino Antanavičiaus paroda

Dr. Dalios Klajumienės monografijos pristatymo metu

7 d. „Titanike“ atidaroma Petro Aleksandravičiaus (1906–1997) ir Adomo Samogito paroda „Meistras ir jo mokinys“
8 d. Atvirų durų diena Vilniaus fakultete

12 d. „Titanike“ atidaroma Massimo Ghiotti (Italija) paroda „Kitapus regimybės“

12 d. Galerijoje „Akademija“ atidaroma Jovitos Aukštikalnytės-Varkulevičienės tapybos paroda „Paribio portretai. Vieta“

12 d. Nacionalinėje dailės galerijoje atidaroma Artūro Rallos paroda „Libretas Maersk McKinney Mollerui. Sinopsis“

14 d. Galerijoje „Artifex“ atidaroma Eglės Ruibytės ir Mildos Dainovskytės paroda „Motina Žemė“

15 d. Rektoriumi prof. Audriui Klimui – 60

15 d. Dailės istorijos ir teorijos katedroje atidaroma doc. Jono

Umbraso vardinė auditorija

15 d. Tamošaičių galerijoje „Židynis“ pristatoma dr. Dalios Klajumienės monografija „Vilniaus gyvenamųjų namų interjerų dekoru elementai“

20 d. Senato posėdis

20 d. VDA lauko ekspozicijos atidaroma Rūtos Šipalytės keramikos paroda „Virsmas“

23 d. Galerijoje „Argentum“ atidaroma Augustos Sofijos Rudzikaitės autorinės juvelyrikos paroda

25 d. Galerijoje „Akademija“ atidaroma jubiliejinė prof. Valentino Antanavičiaus tapybos ir asambliažų paroda

26 d. VDA garbės mecenatui Adomui Raudžiui-Samogitui – 80

26 d. Vilniaus geležinkelio stotyje atidaroma tarptautinė šiuolaikinio ekologinio plakato paroda „Nėra kur bėgti“

26 d. „Titanike“ atidaroma VDA meno doktorantų kūrybos paroda „Atviro studijos“

Iš prisiminimų apie Joną Umbrasą

Paprašyta pasidalinti prisiminimais apie buvusį dėstytoją ir mano diplominio darbo (apginto 1983 m.) vadovą doc. Joną Umbrasą su apgailėstumu turėju prisipažinti, kad tų prisiminimų nėra daug. Atskiri epizodai, frazės, pavieniai vaizdai... Vis dėlto, tie keli įspūdžiai, ištręję iš gan trumpo ir epizodiško mūsų bendravimo, išliko per visą mano profesinės veiklos laikotarpį. Esu tikra, kad būtų prasminga kam nors imtis šio puikaus meno istoriko biografijos, o kartu ir mūsų menotyros istorijos tyrimų.

Kai praradome amžiaus 8–9 dešimtmečių sandūroje studijavau tuometiniame Valstybiniame dailės institute meno istoriją ir teoriją, doc. Jonas Umbrasas dėstė Renesanso dailės ir XX a. I p. Lietuvos dailės istorijos kursus. Man labiausiai įsiminė jo Renesanso dailės istorijos paskaitos. Gal lėmė mano tuomet dar tik nujaučiamas polinkis į senųjų laikų meno studijas, kita vertus, gal dėstytojo iškalbingumas ir sugebėjimas sudominti, suintriguoti formavo tą polinkį. Šiomis dienomis pakalbinau ir kelias savo buvusias *kursiokes*, norėdama „pasitikrinti“ kiek sutampa mano ir kolegijų prisiminimai. Jo Renesanso paskaitas prisimenam kone vienodai. Darė įspūdį ir dalyko išmanymas, ir kalbėjimo sklandumas bei žavėjimasis savo dėstomu objektu. Žinoma, ir pats objektas. Didelės reikšmės turbūt turėjo ir faktas, kad tuo metu dėstytojas J. Umbrasas buvo ką tik grįžęs iš kelionės po Italiją, tad jo paskaitose buvo daug gyvų, asmeninių įspūdžių, o taip pat noro jais netaupant pasidalinti. Turbūt visos atsimename, kaip vieną paskaitą jis dėstė nežiūrėdamas į laikrodį, sakė – „šandien aš kalbėsiu ilgai“, nes norėję kuo daugiau parodyti Florencijos meno paminklų. Mums tuo metu tai buvo nuostabą keliantys, žavintys vaizdai kone „iš kito pasaulio“. Įsiminiau vieną optimistinę dėstytojo frazę – tik, deja, nebeatsimenu apie kokį konkrečiai architektūros paminklą kalbėta: rodydamas vieną skaidrę, jis tarstelėjo – „kai būsit Florencijoje, būtinai užsukit už šito kampo, kiek pajėg rasit tą vietą, kurios čia skaidrėje nesimato, bet būtinai turite tai pamatyti“. Šyptelėjau tada ir pagalvoju „kurgi ne, būsimė Florencijoje...“. Bet štai, ne tiek daug laiko praėjo, o esu buvusi tame nuostabiame mieste ne kartą. Kaskart prisimenu tą J. Umbraso pranašišką, lyg ateitį numatančią frazę. O ta minėta paskaita apie Renesansą Florencijoje (neatsimenu kiek ji truko) baigėsi

Doc. Jono Umbraso vardinės auditorijos atidarymo popietės akimirkos

IŠ ARCINTEX KONFERENCIJOS SUGRĮŽUS

kūrybos rezultatai. Profesionalių menininkų, menotyrininkų ir VDA studentų projektai, realizuoti UAB „Audėjas“. Lietuva; 4. Automat, Stockholm, Švedija; 5. Ass. Prof. Birgitta Cappelen, AHO Oslo School of Architecture and Design – Institute of Design, „Smart textile in Vitalising Welfare Technology“; 6. Prof. Christiane Sauer and Professor Dr. Zane Berzina, Textile and Surface Design Department Weisensee Art Academy Berlin, Germany „Active Surfaces – Experimental Materials Research and Textile Design“; 7. Senior Lecturer, Marco Fratarcangeli, Chalmers University of Technology, Department of Applied IT, „Fast, Interactive Virtual clothes“; 8. EURECAT, Barcelona, Evelyn Lebis, Miquel Soler Luque and Rosa Rodriguez.

Konferencijos diena baigėsi turu po Švedijos tekstilės mokyklą. Dalyviai buvo supažindinti su mokyklos istorija, tikslais, programomis, studijomis, eksperimentinėmis laboratorijomis.

Balandžio 15-ąją konferenciją tęsė tyrėjų prezentacijos: 9. PhD Malgorzata Zboinska, Chalmers Technical University, Švedija, „At the Nexus of Digital Design: Working with Digital, Physical and Interactive Matter“; 10. Laboratory Manager, Jussi Mikkonen, Aalto University, Suomija, „Embodied research: interactions between teaching, research and industrial applications“; 11. Prof. Gabi Schilling, Studio for Dialogical Spaces, Berlynas; Düsseldorf University of Applied Sciences, Peter Behrens School of Arts, Faculty of Design Communication Design, Applied Art and Design, Exhibition Design „When the Folded Architecture began to live“ On responsive architectures, tectonic fields and multi-sensorial spaces“; 12. PhD student in collaboration with Philips NL and CITA, Royal Danish Academy of Fine Arts, Schools of Architecture, Design and Conservation, Astrid Mody „Textilisation of Light“; 13. Presentation/Lecture by Niel Harbisson – I can hear colours; 14. Renginyje baigėsi *ArInTex* PhD studentų Vidminos Stasiulytės, Jyoti Kapur, Svenja Keune kūryvinėmis dirbtuvėmis. Tą pačią dieną įvyko *ArInTex* tinklo tarybos susirinkimas, kuris apibendrino tinklo veiklas ir ateities planus. Numatoma rudenį organizuoti *ArInTex* konferenciją Designskolen, Kolding, Danijoje.

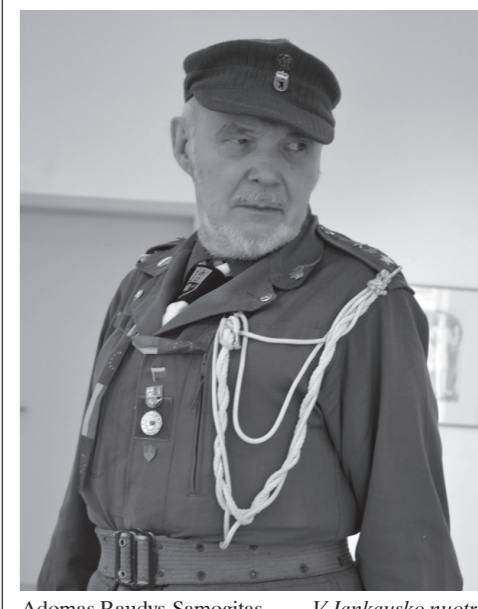
Prof. dr. Jolanta Vazalinskienė

tik tada, kai staiga pokštelėjo ir sprogo perdegusi diap projektoriaus lempelė. Dar ir dabar, prisimindamos šį epizodą su buvusiu kurso drauge Kristina Danilevičiene, smagiai prisijuokėme.

Kitas dalykas, kurį norisi paminėti kalbant apie dėstytoją J. Umbrasą – jo geranoriškumas ir sugebėjimas elgtis su studentais kaip su jaunais kolegomis. Toks požiūris ugdė atsakomybę už savo poelgius jausmą. Pacituosiu, kaip šią dėstytojo savybę prisimena kita mano kurso draugė, Teresė Jurkuvienė: „Jis greitai pastebėdavo mūsų smulkias suktybes ir užduoties „pasilengvinimus“ (bent jau mano tai visus), pvz., kokį nors nepasiziūrėjimą iki galo, skubos darbą ir pan. Jis leisdavo suprasti, kad mato, kartais ir tiesiai pasakydavo (linksmu stiliumi), tačiau represijų, pvz., pažymio mažinimo, ne-siimdavo. Tai visada gerai veikė, bent jau mane (tiesą sakant, labiau, negu labai griežtas vertinimas). Jam norėjosi įtikti, ko gero, labiau negu visiems kitiems dėstytojams“. Galiu patvirtinti, kad būtent dėl kolegiško, studento savarankišką darbą vertinančio požiūrio aš dėstytoją J. Umbrasą prisiprašiau būti mano diplominio darbo vadovu. Tiesa, pirmoji mano susigalvota darbo tema buvo „Lietuvių liaudies mediniai kryžiai“ – norėjau tyrinėti sakralinį meną, bet supratau, kad nepavyks to padaryti kitaip, kaip tik liaudies meno pavidale. Tačiau dėstytojas Umbrasas primygtinai patarė temą keisti. Tai jis man pasiūlė tyrinėti Rustemo kūrybą. Iki tol jau buvau parašiusi kursinį darbą apie Rustemą (tiesa, pas kitą dėstytoją), bet, matyt, J. Umbrasas kažkaip nujautė, kad „tiksiu“ tai temai. Iš tiesų, už tai, kad XIX a. Lietuvos dailė tapo vienu iš svarbiausių mano tolesnio mokslinio darbo objektų, visų pirma turiu dėkoti būtent diplominio darbo vadovui. Konsultacijoms eidavau pas jį į namus. Miglotai, bet tebeprisimenu tų namų atmosferą, gerokai besiskiriančią nuo man įprastos aplinkos. Bet labiausiai įstrigo, kad tuo man sudėtingu ir sunkiu laikotarpiu (diplominį rašiau vos gimus sūneliui) didžiausią poveikį darė dėstytojo Umbraso sugebėjimas paskatinti, padrašinimo žodžiai, mano mažiausių „atradimų“ archyve nuoširdus įvertinimas, pasidžiaugimas, kad esą „puikiai suprantu jo patarimus iš pusės žodžio ir greit suprantu kuria linkme reikia eiti“. Savo pedagoginiame darbe visuomet bandau bent tiek, kiek pavyksta, pratęsti tokį darbo su studentais pobūdį.

Dr. Rūta Janonienė

LIETUVIŲ DAILININKAI

Adomas Raudys-Samogitas

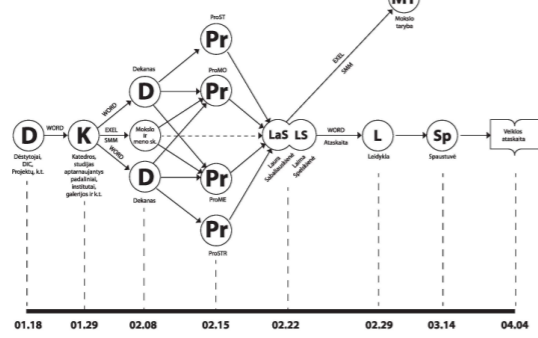
V. Jankausko nuotr.

SENATE

dizaino katedra rengiamos jungtinės *Apšvietimo technologijų ir dizaino* studijų programos aprašo tvirtinimas. Senato studijų komiteto narys prof. Virgilijus Trakimavičius ir VF dekanas Č. Lukenskas pristatė jungtinę KTU ir VDA programą, kurią inicijavo KTU, o kreditus siūloma skirstyti po 120 abiem aukštosioms mokykloms. Pasisakė V. Kireilis, J. Urbonas, M. Šimanėlienė, A. Lisauskienė, P. Mazūras, A. Klimas, išskeldami abejonas dėl galimų grėsmių, dėl identiteto praradimo, siūlydami aiškesnius sutarčių apibrėžimus. Buvo pažymėta, kad iš anksto išsiųstame raštiškame Studijų prorektorės E. G. Bogdaničienės ir Studijų kokybės skyriaus vedėjos V. Gražienės atsiliepime taip pat buvo pageidavimas aiškiai apibrėžti abiejų šalių įsipareigojimus ir pažymėtas programos teikimo procedūrų ir terminų nesilaikymas. KF prodekanė K. Daubarytė atsakė į iškilusius klausimus. Balsų dauguma (8 prieš, 6 susilaikė, 6 už) nutarta dėl programos teikimo procedūrų ir terminų nesilaikymo bei aiškių formuluočių nebuvimo netvirtinti KTU Audiovizualinių menų katedros kartu su VDA Grafinio dizaino katedra rengiamos jungtinės *Apšvietimo technologijų ir dizaino* studijų programos aprašo.

ASF dekanas Romualdas Kučinskas pristatė ASF 2015 03 25 posėdžio protokolo Nr. FT1–17 išrašą, kuriame priitariama pateiktam dėstytojų sąrašui pedagoginio vardo pažymėjimui gauti. Visi sąrašo dėstytojai praėjo konkursus profesoriaus ar docento vietai užimti, šias pareigas cina antrą kadenciją. Prašymus profesoriaus vardo pažymėjimui gauti pateikė Jūras Balkevičius, Eglė Ganda Bogdaničienė, Jonas Paulius Gasiūnas, Bronius Gražys, Rytas Jakimavičius, Aušra Lisauskienė, Artūras Raila, Jolanta Talaikytė, Jolanta Vazalinskienė, Marius Pranas Šaliamoras, Arkadijus Varanka. Docento vardo pažymėjimui gauti – Vytenis Gerliakas, Romualdas Kučinskas, Robertas Jucaitis. Pasisakė P. Mazūras. Senatas nutarė pritariti pedagoginio profesoriaus vardo pažymėjimo teikimui Jūriui Balkevičiui, Eglei Gandai Bogdaničienėi, Jonui Pauliui Gasiūnui, Broniui Gražiui, Rytui Jakimavičiui, Aušrai Lisauskienei, Artūriui Railai, Jolantai Tala-

2015 m. metinės veiklos ataskaitos rengimo tvarkaraštis

Vytautas Brėdikis

ŽVEJYBA (Natūralus pomėgis)

Iš spaudai rengiamos knygos „TrečiaSTomas“

STRAZDAI ir BALUOŠO KARŠIAI

Keletą metų teko su šeima atostogauti Strazdų kaime, esančiame nuostabiame Aukštaitijos nacionaliniame parke, prie Baluošo ežero. Kaiminystėje atostogavo ir Baginskų šeima... Pirmąją vasarą reikėjo apsiprasti, susipažinti su aplinka: pagrybauti, pauogauti, pažvejoti ežere, aplankyti gretimus kaimus ir, aišku, iki soties pasimaudyti ežere... Pastebėjęs, kad atvažiavę savaitgaliiui pažvejoti žvejai jau ne pirmą kartą traukia karšius, sumaniau kitais metais pamėginti ir aš.

Žiemos metu pasigaminau specialiai tam skirtą, tinkamą žvejoti iš valties trumpą meškerę panašiai kaip žieminei žūklei, panaudojau inertinę ritę su prasukimui, skirtu valo atleidimui ir žuvies ištraukimui. Specialiai pagaminau kamštinę rankena su galimybe tvirtinti ritę rankenos priekyje arba gale ir pritaikiau dvi skirtingo standumo, 70 cm ilgio meškerių viršūnėles. Taip pat pagaminau originalios konstrukcijos spyruoklinį sargelį...

Iš švino atliejau stambias avižėles su museliniais kabliukais, tinkančias karšių žvejybai. Masalas – vietinis „kvepiantis“ mėšlinis sliakelis.

Pasitarę su Tadu Baginsku, pabandėme tiksliau nustatyti karšių gaudančių žvejų laimikius ir sėkmingus sėklus, kuriuose jie kimba. Su pačiais žvejais išsiaiškinome mums rūpimus klausimus ir vieną pirmadienio vakarą, kada net oras kvepėjo karšiais, išplaukėme į lemtingą žūklę.

Sėklių suradome nesunkiai, bet reikėjo dar surasti karšių valgomąjį, kur jie atplaukia maitintis. Tadui jau pirmoje vietoje nuleidus inkarą, užkibo stambi kuoja... Man puskilograminė kuoja užkibo trečioje vietoje, o dar po kelių minučių pakirtęs, pajutau kitokį, tik 2,50 kg karšio svorį. PREMJERA SĖK-MINGA...!

Po to dar keturi vakariniai bandymai toje pačioje pažymėtoje vietoje – dar keturi, kaip pagal užsakymą, 2–3 kg karšiai... Visas stambesnes porcijas karštai išrūkydavau, o iš galvų ir likusių negabaritinių dalių virdavom žuvienę. Mildutė net prilydė stiklainėlių taukų. SĖKMĖ iki IŠDURNĖJIMO!!! Tai buvo, žinoma, ežero dvasių organizuotas ŠOU!!! Po to dvasios, ir mes taip pat, apsiraminom, viskas sugrįžo į įprastą vagą... BET KRIKŠTAS BUVO VELNIŠKAI ĮSPŪDINGAS!!!

kytei, Jolantai Vazalinskienei, Mariui Pranui Šaliamorui, Arkadijui Varankai; docento vardo pažymėjimo – Vyteniu Gerliakui, Romualdui Kučinskui, Robertui Jucaičiui.

Dar svarstyta Piešimo ir vizualiosios raiškos studentų grupės dydžio nustatymas. Rektorių Audrius Klimas pažymėjo, kad klausimas aštriai įvardytas buvo prieš kelis mėnesius, kai buvo išrinktas naujas Piešimo katedros vedėjas. Įsigilinęs į finansinę katedros situaciją, pastebėjęs, kad katedros darbuotojų atlyginimai gerokai mažesni už VDA vidurkį, nematydamas sprendimo kelių norint užtikrinti kokybišką darbą, jis pateikė atsistatydinimo prašymą. Katedros dėstytojų atlyginimas formuojamas pagal grupės dydį, kuris šiuo metu yra 14 studentų. Kai kurios katedros piešimui dėstyti pasirenka dėstytojus ne iš Piešimo katedros, kas rodo nepasitenkinimą katedros dėstytojų darbu. Siūloma svarstyti galimybę Piešimo grupės dydį sumažinti iki 10 studentų, kartu katedrai peržvelgiant dėstytojų kvalifikacijos ir darbo kokybės gerinimo galimybes. Pasisakė R. Žiupka, R. Kepžinskas. Balsų dauguma (1 prieš, 5 susilaikė) nutarta, siekiant užtikrinti piešimo ir vizualiosios raiškos studijų kokybę, piešimo ir vizualiosios raiškos dalykuose nuo 2017 metų nustatyti dešimt (10) studentų grupės dydį.

Studijų tarnybos direktorė Marija Šimanėlienė informavo, kad Priėmimo ir Vilniaus dailės akademijos studijas 2016 metais taisyklės buvo tvirtintos Rektorato posėdyje 2016 04 05 Nr. R-003 ir teiktos tvirtinti Senate. Priėmimo ir Vilniaus dailės akademijos studijas 2016 metais taisyklės patvirtintos.

Senato pirmininkė I. Kuizinienė pažymėjo, kad šios sudėties Senato kadencija baigiasi 2016 11 23. Remiantis VDA senato rinkimų reglamento 2 punktu reikia patvirtinti kadenciją baigiančios sudėties Senato sprendimą organizuoti Senato rinkimus. Po šio sprendimo Rektorių įsakymu turėtų skelbti Senato rinkimus, kurių procesą turėtų organizuoti ir koordinuoti Senato sudaryta rinkimų komisija. Nutarta patvirtinti kadenciją baigiančios sudėties Senato sprendimą organizuoti Senato rinkimus.

UPĖ VELYKAJA

Remdamiesi latvių musulninkų įspūdingais pasakojimais apie kiršlių žvejybą, susiruošėme ir mes su K. Šešelgiu ir J. Vaškevičium aplankyti Pskovo rajone tekančią upę Velykaja. Mes su Juozu autobusu nuvažiuome į Šešelgio tėviškę „Kamajų salas“, nes Šešelgis ten atostogavo, ir vieną ankstyvą rytą leidomės ieškoti nuotykių į „plačiąją tėvynę“. Po keleto valandų kelionės, neskubėdami per Rokiškį, Daugpilį, Rezeknę išiliejome į pagrindinį kelią vedantį per Pskovą į Leningradą. O pasiekę Ostravą ir išsukę į šalutinį kelią, pagaliau privažiavome upę Velykaja, srauniai ištekančią iš paskutinio jos kelyje, Jozerišče ežerėlio... Tai kelionės pabaiga ir kartu „žavingų“ nuotykių pradžia...

O nuotykių mūsų jau laukė už „pirmo kampo“. Pagal latvių rekomendacijas, privažiavus upę reikėjo dešiniojo kranto miško keliuku sėk tiek pavažiuoti žemyn palei upę ir per kabantį tiltą vėl sugrįžti į kairįjį. Ten, miške, galima rasti patogias sąlygas stovyklai. Tačiau latvių išgirtas KABANTIS TILTAS mūsų nesužavėjo, ypač Šešelgio, nes gyvenime jam dar neteko tokios „inžinerinės technikos stebuklo“ paslaugoms naudotis. Iš visų pasirūpinti nematyta statinį, nutarėme rizikuoti, aukodami Šešelgi su „Volga“, o aš ir Juozas, koregavome komplikuoatą persikėlimo operaciją. Ant įtemptų plieninių trosų skersai pritvirtintas paklotas iš medinių brusų buvo nebe pirmos jaunystės, o važiuojan sunkia „Volga“ visas tiltas judėjo ir gražiai bangavo. Tačiau rizika tikrai pasiteisino ir mes po kurio laiko susiradome tinkamą vietą stovyklavietei.

Nutarėme iš pradžių susipažinti su upe, pasisveikinti, o stovykloje įsikurti vėliau. Pirmi muselės užmetimai ir iškart pirmi nedideli, tačiau daug vilčių teikiantys kiršliukai. Tiesą sakant, juos dėti į krepšį vakarienei, ranka nekilo. Kitoje sraunumoje vėl pasikartojė tas pats slopinantis viltis variantas. Tačiau upė ir jos aplinka neabejotinai darė gerą įspūdį ir žvejo intuijia kuždėjo, kad čia žuvų tikrai gausu. Bet kur laikosi tie išsvajoto dydžio kiršliai? Važiuojame dar sėk tiek toliau, apsisostojame prie upės ir įkuriame „bazinę“ stovyklą. Žuvienėi pasigauname jau panašesnių, bet dar netradicinių kiršlių. Po kelių dienų žvalgybinės žvejybos jau galimos ir apytikrės išvados: tik ištėkėjusi iš ežero upė teka sąlyginai vienodo gylio vaga per gruntą, sudarytą iš nedidelių akmenų ir žvyro, beveik nėra ramesnių ir gilesnių vietų, dugne dar neauga žolės, išskyrus nendres pakrantėse. Aišku, kad maisto yra nedaug, žuvis aktyviai maitinasi, gerai kimba ir nespėjusios užaugti jau būna suvalgytos...

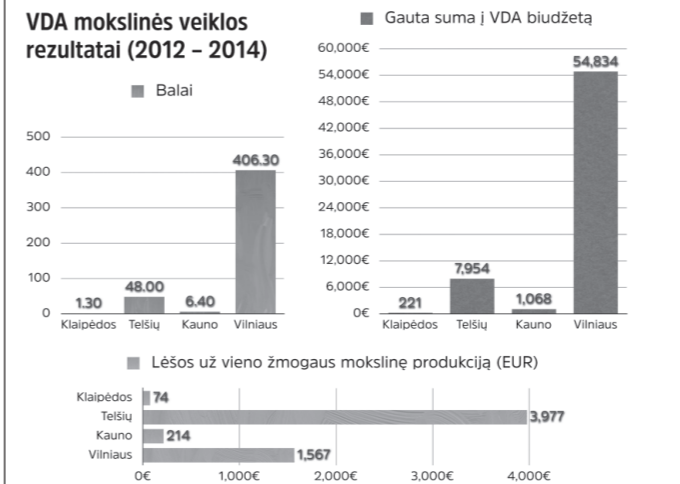
Tos spekuliatyvos išvados, tiesa, vėliau visiškai pasitvirtino, (nuketa į 6 psl.)

SENATE

valdymo, meno, mokslo, projektinės veiklos, personalo, finansų, infrastruktūros, ūkio srityse, pažymėdamas, kad išleistame ataskaitos leidinyje, su kuriuo visi turėjo galimybę susipažinti iš anksto, pateikiama daug palyginamųjų duomenų, diagramų, grafikų, rodančių veiklos rodiklių pokyčius nuo 2011 iki 2015 metų. O su išsamiais katedrų darbuotojų meninės ir mokslinės veiklos rodikliais galima susipažinti VDA tinklapyje, Bibliotekoje ir Mokslo skyriuje saugomame leidinyje ir ataskaitų byloje.

VDA Tarybos narys prof. dr. Adomas Butrimas, apibendrinamas VDA metinę 2015 m. ataskaitą, dabartinės Akademijos padėties, susitikimų su Klaipėdos, Telšių ir Kauno fakultetų atstovais, apsilankymų Nidos meno kolonijoje ir Panemunės pilyje analizę, pateikė pastebėjimus (VDA Tarybos pirmininkės pavaduotojo prof. dr. Adomo Butrimo pasisakymas pateikiamas ne trumpintais): 1. Visuose be išimties fakultetuose, Nidos meno kolonijoje ir Panemunės pilyje jaučiamas esminis infrastruktūros pagerėjimas. Žymiai pagerintos studijų, kūrybos ir tyrimų sąlygos ir už tai esame dėkingi atitinkamų padalinių vadovams ir šios srities plėtros organizatoriams; 2. Mokslinės veiklos rezultatai yra neblogi, bet tenkantys vienam darbuotojui jie ypač blogi Kauno ir Klaipėdos padaliniuose. Nemanau, kad tai yra kūrybinis bejėgiškumas. Greičiausiai tai susiję su tuo, kad šių padalinių, o taip pat ir VDA Vilniaus fakulteto Dailės istorijos ir teorijos katedros darbuotojai už mokslinę veiklą atsiskaito kitose institucijose. VDA patiria rimtus finansinius nuostolius, padėti būtina neatidėliotinai taisyti. Tik Telšių fakultete situacija yra pagirtina; 3. Palyginti nedidelės lėšos, 2016 m. gautos į VDA biudžetą už meninę kūrybinę veiklą verčia iš esmės keisti atsiskaitymo strategiją, būtina į šią veiklą įtraukti kvalifikuotus padalinių atstovus ir, kaip pageidavo visi padaliniai, visiems dar kartą išaiškinti vertinimo kriterijus; 4. Visai sumenko lėšos už projektinę veiklą, 2016 metams per pusę buvo sumažintos lėšos VDA meno ir mokslo projektų fondui, nukentėjo daugelis padalinių. Daugelis padalinių nebepajėgūs mokėti priemonių už mokslinės, meninės ir projektinės veiklos rezultatus. Mažėja motyvacija. Rektorių privalėtų administracine tvarka bandyti aktyvinti šią veiklą, įtikinti VDA architektus, dizainerius ir kitų sričių kūrėjus už kūrybinę veiklą atsiskaityti per VDA, išaiškinti to reikšmę ir naudą visai VDA ir kiekvienam konkrečiam šią veiklą vykdančiam kūrėjui; 5. Meninės ir mokslinės veiklos rodiklių smukimas veda prie 30 % magistrantų skaičiaus sumažėjimo, ko pasekmės VDA bus ypač skaudžios. Nepateisinama, kad vienintelė pilnu etatu VDA dirbanti studijų prorektorė, paaiškėjus susidariusiai situacijai beveik dviem savaitėms išvyksta į užsienį. Neretos išvykos brangiai atsieina VDA biudžetui, o aktyviai dirbančios prorektorės dažnas nebuvimas darbe turi rimtų padarinių; 6. Visi VDA Tarybos aplankyti padaliniai kėlė VDA komunikacijos problemas ir tikisi rimto situacijos pagerėjimo artimiausioje ateityje. Tai ypač kenkia naujų studentų į VDA pritraukimo problemai, taip pat ir VDA biudžetui. Šis padalinys funkcionuoja VDA strateginės plėtros struktūroje, už kurią atsakingas prorektorius S. Vengris; 7. VDA padalinių buvo kelta arogantiška Nidos meno kolonijos laikysena, pabrėžtas būtinumas griežtai apibrėžti šio padalinio funkcionavimo tvarką VDA vidinėje struktūroje. Reikia taip pat pažymėti, kad visur matoma aktyvi Nidos meno kolonijos veikla; 8. Iki šiol kai kuriems VDA profesoriams, atliekančioms visuomenėje ypač pastebimą ir ryškia veiklą (tokiems kaip prof. J. Audėjaitis, prof. J. Talaikytė, doktorantė R. Maldutienė bei kai kurie teoretikai), yra gėda prisipažinti, kad jie atstovauja Vilniaus dailės akademijai. Toks elgesys būtų visai neįsivaizduojamas kioje kitoje aukštojoje Lietuvos mokykloje.

Šio pasisakymo tikslas yra ne kritikuoti administraciją, kuri daugeliu atžvilgiu dirba labai gerai, veiklą, bet labai atkreipti visų mūsų dėmesį į iškilusias problemas, kurių pirmuosius požymius jau pajutome, o ateityje gali

skaudžiai atsiliepti visai VDA bendruomenei.

Tarybos pirmininkė prof. Virginija Adomaitienė pažymėjo, kad Akademijos veiklą yra už ką pagirti, tačiau galima pastebėti ir trūkumų. Vienas iš jų, kurį minėjo visuose susitikimuose su kolektyvais visuose Akademijos fakultetuose ir padaliniuose – tai komunikacijos ir viešinio trūkumas. Senato pirmininkė prof. dr. Ieva Kuizinienė taip pat pritarė nepatenkinamam Komunikacijos skyriaus veiklos vertinimui. Nutarta pritariti Vilniaus dailės akademijos 2015 metų veiklos atskaitai ir teikti ją Tarybai tvirtinti.

Posėdžio pertraukos metu vyko VDA Tarybos pirmininkės, LSMU Medicinos akademijos Psichiatrijos klinikos ir LSMU ligoninės Kauno klinikų Psichiatrijos klinikos vadovės, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos vyriausiosios respublikos specialistės prof. Virginijos Adomaitienės paskaita *Nerimas: nuo problemos atpažinimo iki situacijos valdymo*, sukėlusį klausytojų susidomėjimą. VDA Tarybos nariai tolesnių klausimų svarstyme nedalyvavo, nes surengė atskirą VDA Tarybos posėdį, skirtą Senato deleguotų klausimų svarstymui.

O Senate toliau svarstyta Vilniaus dailės akademijos meno ir mokslo veiklos reglamento tvirtinimas. Prorektorius mokslui dr. Marius Iršėnas pristatė kelis kartus Rektorate ir Senate svarstytą Vilniaus dailės akademijos meno ir mokslo veiklos reglamentą. Pasisakė prof. dr. Ieva Kuizinienė. Nutarta tvirtinti Vilniaus dailės akademijos meno ir mokslo veiklos reglamentą.

Svarstyta Kalbų mokymo centro ir Sveikatos ir sporto centro nuostatų tvirtinimas. Kalbų mokymo centro nuostatų pristatė vedėja Giedrė Būdienė. Sporto centro vadovas Arūnas Grigas pristatė Sporto centro nuostatų, siūlydamas keisti centro pavadinimą į Sveikatos ir sporto centro, kaip labiau atitinkančių centro veiklos pobūdį. Nuostatai patvirtinti.

Taip pat svarstyta ir Taikomųjų kultūros paveldo tyrimų ir konservavimo centro Telšiuose nuostatų tvirtinimas. TF dekanas Ramūnas Banys pažymėjo, kad prieš 3 metus atsirado galimybė įsteigti tokį centrą, Senatas pritarė paraiškoms teikimui, o rytoj, balandžio 21 d. vyks Centro atidarymas. Į pateiktas Centro nuostatų projekto pastabas atsivėlę. Pasisakė M. Iršėnas, S. Vengris, A. Klimas, P. Mazūras. Senatas balsų dauguma patvirtino (su 3 redakciniais pataisymais) Taikomųjų kultūros paveldo tyrimų ir konservavimo centro nuostatų.

Rektorių prof. A. Klimas pristatė Mokymosi visą gyvenimą strategijos įgyvendinimo planą, kuris buvo svarstytas ir patvirtintas Rektorate, į pateiktas pastabas atsivėlę. Planas patvirtintas.

DIC direktorius Marius Urbanavičius pažymėjo, kad VDA senato 2007 m. sausio 17 d. nutarimu patvirtinti Vilniaus dailės akademijos Dizaino inovacijų centro kaip akademijos padalinio nuostatai. VšĮ Vilniaus dailės akademijos Dizaino inovacijų centras įsteigtas kaip vidinis Dizaino inovacijų centro padalinys 2009 m. kovo 3 d. VDA senato 2009 m. vasario 18 d. nutarimu. Vienintelis steigėjas – Vilniaus dailės akademija. Steigimo tikslas – pateikti paraišką Ūkio ministerijai pagal priemonę „Inogeb 1 LT-1“. Paraiška buvo atmesta. VšĮ Vilniaus dailės akademijos Dizaino inovacijų centras nuo 2009 m. iki 2016 m. veiklos nevykdė. VDA nėra tikslinga laikyti veiklos nevykdančio juridinio vieneto, todėl senato prašoma pritariti VšĮ Vilniaus dailės akademijos Dizaino inovacijų centro likvidavimui. Senatas nutarė pritariti ir teikti VDA Tarybai siūlymą likviduoti VšĮ Vilniaus dailės akademijos Dizaino inovacijų centrą.

ASF dekanas Romualdas Kučinskas supažindino su informacija apie ketinamą vykdyti Vientisųjų studijų architektūros programą Vilniaus ir Kauno fakultetams, jos būtinybę ir privalumus. Pasisakė M. Šimanėlienė.

Svarstyta KTU Audiovizualinių menų katedros kartu su VDA Grafinio

